

GLAS NARODA.

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Stev. 44.

New York, 3. junija 1899.

Leto VII.

Proti trustom brez konca in kraja!

Ni ga dneva brez novih trustov; pa tudi ne mine dan, da ne bi bilo meščansko časopisje preplavljeno člankov o trustih, za uje ali proti njimi.

Vedno bolj in bolj se kaže, da bode demokratična stranka v svojem malomeščanskem programu zahtevo prostega srebra, kje ne popolnoma odpravili, vendar v ozadje potisnili. Glasovi za prosto srebro so po vsej državi skoraj povsem potihli. Malo farmerji, bivša glavna moč srebrinarjev, so si zopet malo opomogli vsled dveh dobrih letin tukaj in slabih letin na Ruskem, da bi si pakdaj svoj položaj popolnoma zboljšali, o tem ni misliti, ker to ne dopustijo veliki kapitalisti. Toda to malo zboljšanje je že zadostovalo, da so pozabili na prosto srebro. Poleg tega pa demokratje tudi dobro vedo, da so leta 1896. največjo moč za srebro v deželi pridobili, vedó, da od blizu šest milijonov njih tedanjih glasov, kak poldrugi ali dva milijona ne smejo pristevati k zahtevi srebra, toraj se kaže vse, da ne bodo pri precej slabšem upanju še enkrat vso srečo tvegali na to zapeljivo kvarto.

Kaj bode stopilo na mesto vojne klica „srebro“, to vidi lahko vsakdo, ako se tudi le malo za politiko zanima. Gospodarske koristi malega meščanstva že skoraj vedno kričijo „boj proti velikemu kapitalu“ in ker je oblika trustov poslednjega v zadnjih letih se tako oprijela in se sleherni dan še bolj razširja, toraj je gotov vojni klic: Proti trustom!

Gotovo je to pravo za demokratično stranko, ktera s svojim rekom: „proti trusti“ zamore na veliko večjo množico volilcev uplivati, nego preje s srebrno zahtevo.

Pod razvojem velikega kapitala trpa velika množica ljudstva tako vidno in občutljivo, da je popularnost vojevanja proti njemu gotovo ugodna, kar pri prostem srebru kar tako v dan ni bilo in najmanj pa v takem obsegu ne.

Zadeva ima seveda za demokratične politikarje še več ovir. Najprvo do sedaj v borbi proti trusti še ni izvela nijednega monopola. Kakor so se nahajali srebrni republikanci, tako se nahaja v še večji meri republikansko politikovanje, ktero je vsled gospodarskih koristi svojih volilcev prisiljeno v opozicijo proti trusti, toraj mora v tej smeri z demokrati trobiti v jeden rog. Na drugej strani imajo demokratični vodje še vedno dovolj velikokapitalistične zveze, da ne morejo kar brezozirno in s polno ojaštrjostjo postopati proti velikemu kapitalu.

Kar se prvotnevalovane težave tiče, se vsaki dan bolj jasno kaže, da bode republikanski politikarji po njih gospodih in zapovedalcih iz vrst ameriškega velikega kapitala tako poraženi kar se tiče borenja proti trusti, da se ne bodo nikdar več upali niti na videz te napadati trustov. Med tem ko se na drugej strani demokratični politikarji v raznih posameznih državah, kjer so na krmilu, popolnoma postavijo na stran malega meščanstva, da zamorejo saj v obliki precej oestro postopati proti trustom, kakor so to že večkrat storili. Da se pa s tem v istini velikemu kapitalu nemorejo trajno upirati, mi dobro vemo. Ali to je dovolj za demokratično stranko v nasprotju z republikansko, da bode boj proti trustu par let uporabili za bojni klic.

Delavcem naj bi bila ta demokratična taktika pač vsejedno, ker vemo, da nema drugega namena, nego glasove nevednih loviti. Nam

je bojevanje proti trustom odveč in nepotrebno, temveč se imamo boriti proti skupnemu kapitalizmu in naj bode ta na strani ktere koli stranke in vlade, kakor hitro se jedna stranka samo proti trusti bori, kapitalizem pa na miru pusti, potem vemo, da dela le humbug in s humbukarji ne smejo resno misleči nič opraviti imeti.

Prevarjeno upanje.

Ona kapitalistična klika naše dežele, ktera je v vojno z Španijo silila, da bi Kubo in ostale španske naselbine podvrgli svojemu gospodarskemu ožemanju, se vidi saj za sedaj za lep del upanja prevarjeno. Mnogim tem kapitalistom je srečposkakovalo veselja pri mislih, da na pr. Kuba in Porto Rico nema dovolj ne železnice, ne deželnih cest, ne trolley železnice, niti pristanišč, in da bode grajenje teh ameriškiskim kapitalistom neslo lep dobiček.

Da je to upanje prevarjeno, nam pové William B. Pettit v članku „Atlantic Monthly“ gledé Porto Rica, in tudi glede Kube v drugem oziru; glede gospodarskih podjetij in rudarstva bi bilo to pravo polje za naše očemalce, ali glede prometnih sredstev vladajo tam še take okoliščine, kakor so bile prej.

Pettit pravi, železnice in trolley érte, deželne ceste in naprave pristanišč ne bi dolgo časa nesle dobička.

Te stvari se le izplačajo kakor znano, ako je prav živahna kupčija ali velik promet; taki dohodki, ako se tudi stekajo z malimi zneski, toda priti morajo od zelo velikega naroda. Ako-ravno je Porto Rico gosto naseljena, bi se vendar le samo bogataši, to je eden ali dva odstotka vozila po železnici, ali pustila napeljati plin.

Ako ameriški delavec, kteri zasluži \$1 50 na dan, plača 10 centov za vožnjo, je to petnajsti del njegovega zaslužka.

Portoriški delavec, ravno iste obrti pa dobi na dan samo ubornih 50 centov španskega denarja, preracunamo to na zlato veljavo, je 25 centov. Kako zamore ta delavec vsak dan plačati 10 cent. za vožnjo? Napravili so trolley železnico (električno) iz Ponce do luke. Denarni uspeh tega podjetja je zelo podoben. Med vojno je bil tam promet bolj živahen nego kedaj poprej; navzočnost ameriških vojnih oddelkov je pomnožila trgovino. Dvajset voz pa je zadostovalo potrebščini; ti so vsak dan to pot napravili trikrat; potnik je plačal 1 real (6¼ centa v ameriškem denarju). Ako bi ta železnica vsak dan stržila \$50, bi bila to najvišja svota, ktero bi zamogli pričakovati.

Ponce ima tudi plinaro. Med vojno ni poslovala zaradi pomanjkanja kuriva in tudi sedaj še miruje. Izdelovati je zamogla 20.000 kubičnih čevljev in vedno, kadar je bil kotel poln, so za par dni tovarno kupili. Ponce pa je mesto z 40.000 prebivalci. Kako je pri tako malej uporabi javno koristne naprave mogoče govoriti o občinskem podjetju?

Napraviti železnico skozi sredino otoka bi prouzročilo ogromne stroške vsled raznih zaprek, krožna érta bi pa znašala 300 milj. Računajmo, da bi na tej železnici vse uvažano in izvažano blago plačalo prevoznike stroške za 100 milj. Promet železnice bi znašal 25 milijonov ton in milj, te pa računajmo po 3 cente — to je zelo veliko — potem bi imela ta železnica od tovara na leto dohodkov \$750.000, ali 10 od stotkov od stroškov gradnje; — seveda ako bi vsaka milja le \$25.000 veljala, pri nas v Ameriki velja

mного več, večinoma \$50.000 na miljo. Toda v Zjed. državah je promet in trgovina s tovarom tako velikansk, da so obrok od tonske mile v poslednjih 20. letih od dva centa znižali na devet desetink centa. Mi smo pa za Porto Rico računali celo 3 cente. V Ameriki so dohodki od prevažanja oseb skoraj polovico tako veliki kakor oni tovara, medtem ko na naših novih naselbinah, kakor smo zgoraj omenili, le mali odlomek prebivalstva zamore uporabiti železnice vsled pitelga zaslužka.

Tako daleč izvajanje članka v „Atlantic Monthly“.

Nedvomno bi vsa ta kapitalistična podjetja, ktera smo zgoraj omenili, bila kulturni napredek za Porto Rico. Nemorejo jih pa vpeljati, ker je delavsko prebivalstvo otoka preslabo plačano, da ne more biti delično tega kulturnega napredka; ker so to ljudstvo v njegovih potrebščinah tako dolgo stiskali, da ne pozna višjih potrebščin, da je za njega potrata, kar je v Zjed. državah potrebščina.

Majhne potrebščine množine so vedno ovira kulturnega napredka.

To vse pa ameriškanske kapitaliste nikakor ne zadržuje tukaj v deželi vse poskusiti, da bi tukajšnjim delavcem potrebščine za življenje ravno tako nizko potisnili, kakor je imajo delavci na Porto Rici.

Iz naših novih kolonij.

Izplačevanje nadeljujejo.

Havana, 30. maja. Danes se je v Santiago de las Vegas pričelo izplačevanje kubanskih vojakov in se uspešno nadaljuje, 65 mož je dobilo svoj denar in skoraj ravno toliko so jih zavrnili, ker jih kubanski častniki niso identificirali. V glavnem stanu glavnega guvernerja Brooka mislijo, da bode še več sitnostj z izplačevanjem, ako-ravno civilni guverner Betancourt iz Matanzas brzojavlja, do so se vsi kubanski vojaki razšli. Med Kubanci še vedno traja borba za in proti sprejetju denarja. General Gomez pošilja mu udane častnike na vse kraje, kjer se deli denar, da ljudi nagovarjajo naj sprejmejo denar, med tem ko Maya Rodriguez daje nasprotni svet. Danes so pričeli kubanski častniki deliti odpustne papirje, kteri vojakom obljubujejo njim pripadajočo plačo, kadar bode kubanska vlada ustanovljena.

Finančni minister Desvernine je generalu Brooku predlagal, da bi mesta in nasade, kteri vsled vojske niso trpeli bila izvzeta iz moratorija. General Brooke je dobil iz Washingtona povelje, oestro paziti na oborožene kubanske ragovileže. Pravijo, da so pod vodstvom generala Roloff, bivšega vojnega ministra provizorične kubanske vlade, oborožili ekspedicio proti Guatemali. Civilni guverner Rivera ima nalogo, zadevo preiskati. V četrtek se bode pod predsedništvom generala Brooka vršila konferenca ameriškiskih generalov in civilnih guvernerjev, pri kteri se bodo psvetovali o sredstvih za preosnovo dežele in vzdržanje reda.

Gomez je hudo bolan.

Havana, 31. maja. General Gomez leži hudo bolan v Quintani. Ima hudo vročino in boleha na pljučah, kakor pravijo vsled malerije, in je zelo slaboten.

Polkovnik Miyares je rekel danes, da od njegovih ljudi, kteri so se večeraj razšli in nihče vzel ameriškškega denarja. Tistih 320 mož, kteri so v Guanabacoa, Jaruco in

Bacuranao vzeli denar od Ameriškancev, so bili sleparji, kajti puške ktere so oddali, dobili so od španskih prostovoljcev. Ta trditev Miyaresa je smešna, kajti vsak mož, kteri je denar dobil, bil je poprej oficijelno identificiran. Danes je v Quintano 50 mož od Miyaresovega polka oddalo orožje, toda Gomez je rekel, da nima nikakega pooblastila isto sprejeti. Rekli so jim naj se v dveh tednih zopet oglašijo in dobijo svoj denar, ker so izplačevalci šli na deželo.

Uredba glede civilnih porok je odobrena in jutri jo bodo objavili. Katoliška cerkev je sicer uredbi nasprotna, toda opozicija ni velikega pomena.

Yankeeji trinogi.

London, 31. maja. Iz Rima se brzojavlja, da je evropski filipinski odbor poslal 29. maja vsem vladam skrivno noto. V isti pravi, da Amerikanci na Filipinah doprinasajo trinostva in pozivlja vlade, slabotni narod varovati pred trinostvom močnejšega in Amerikance primorati, da se v vojski vedejo kot omikani ljudje. Filipinski odposlanec Agoncillo je v Rimu, da bode ugovarjal proti imenovanju pater McKinnonsa, nadškofom v Manili, in priporočal imenovanje domačina.

Pariz, 31. maja. Tukajšna filipinska juna je od Aguinalda dobila brzojav, v katerem naznanja, da še živi, in da je kaj smešna trditev, da si misli sam sebi po življenju.

Manila, 31. maja. Kapitanu Barkerju se je posrečilo zvedeti, da je moštvo križarke „Boston“, ktero je večeraj padlo v roke Filipincev, še pri življenju. Ljudje so se v mali jadralnici peljali v Paranaquo in domačini so jih s čolni obkolili in napadli.

Amerikanci so ustanovili iz 100 Macabebesev obstoječo stotnijo ogleduhov, kteri nosijo ameriškansko uniformo. Domačini iz San Izidor in San Miguela poročajo, da po odhodu Amerikancev vlada pravo nasilstvo, kajti vračajoči Filipinci moré in ropajo tiste, kteri niso hoteli z njimi v vojsko.

Washington, 31. maja. Oddelek mornarice je dobil iz Manile brzojavno poročilo, da so Filipince pobegnoli španski vjetniki zagotavljali, da so poročnik Gilmore in pod njegovim poveljništvom stoječi mornarji in pomorščaki še pri življenju, in da se dobro počutijo. (Gillmore in njegovih 14 mož od topničarke „Yorktown“ so Filipinci vjeli, ko so se hoteli na iztočnem obrežju otoka Luzona izkreati v to svrhu, da bi oprostili španske vjetnike.)

V vojnem oddelku pravijo, da se general Otisova armada ne sme še bolj zmanjšati nego na 30.000 mož. Sedaj ima še 19.000 regularnih in 14.000 prostovoljcev. Vkljub temu so izdali povelja, da se prostovoljci lahko vrnejo v Zjed. države ako sami žele. Mislijo, da bode kaj malo taci, kteri se ne bodo poslužili tega dovoljenja. Sedaj je 7000 regularnih vojakov na potu na Filippine in kadar ti dosepejo, imel bode Otis 26.000 regularnih na razpolago. Ako bi Otis še več ljudi potreboval, namesto onih iz Manile domov poslanih, bode McKinley izdal poziv za prostovoljce. Regularnih ne bode več pošiljali iz dežele, ker jih je le še 20.000 v Zjed. državah in toliko jih tukaj nujno potrebujejo, da postrelé štrajkujoče delavce, ako imajo namreč le količjak povoda zato.

Deweyov povrat.

Hongkong, 31. maja. V ponedeljek bode „Olympia“ odplula od tu z Deweyem na krovu. Z kua-

go je ta teden še eukrat toliko ljudi umrlo kakor prejšnji teden. Kuga bode najbrže povrat admirala Deweya zakasnila, kajti razne vlade so ukrenile strogo karanteno, proti vsem iz Hongkonga odhajajočim ladijam.

Prememba v poveljništvu.

Manila, 1. junija. General Lawton je prevzel poveljništvo 1. divizije, ktera ima nalog braniti Manilo pred sovražnimi napadi. Njena érta se razteza od Clocana do Pasaya. General McArthur poveljuje 2. divizijo, severno od Lawtonove érte. Njegov glavni stan je v San Fernandu.

Vstaši so večeraj zasedli érte pri San Fernandu in danes zjutraj napadli prednje straže 51. polka iz Iowe. Dva moža sta bila ranjena. Polkovnik Freuch je peljal večeraj del 22. polka v Cundabo, ker so se v okolici zopet prikazali vstaši v pomnoženem številu. Kapitan Vren od 17. polka je vzel v vojske sto Macabebesev, ktere bodo rabil za ogleduhe. Pampanga, mesto Macabebesev je bilo Španiji vedno udano in je sedaj tudi Amerikancem. Prebivalci so se vedno bojevali proti Tagali in sedaj so pri volji dati Amerikancem polk vojakov.

Razne vesti.

\$10.000 nagrade.

Pred 14 dnevi je bilo v New Yorku starišem ukraden 15 mesečen staro dete Marion Clark. Do četrtega so spodleteli vsi poskusi najti kako sled o detetu ali njegovi pestunji Carrie Jones, ktera je z otrokom vred zginila. Policija si ne vé svetovati, akoravno se trudi napraviti kolikor možno resen obraz. Vsa policija velikega New Yorka in okolice je na nogah, da bi našla kak sled o detetu in istega zopet privedla v naročje obupne matere, toda zaman. Nov migljaj o otrokovem sledu je dal te dni Charles Shanko, voznik iz Mount Vernona. Njegov voz stoji blizu železnične postaje. Shanko je tisto nedeljo, ko je mala Marion izginila, videl neko žensko z otrokom iti mimo njegovega voza. Kakor je bilo videti je ženska hitela na kolodvor, da bi prišla pravčasno na vlak v Portchester namenjen. Mogoče pa tudi, da se je hot-la umakniti preteči nevihti. Shankov popis one ženske z otrokom se popolno vjema z onim od Marion Clark in njeno pestunjo.

V mestnem svetu so te dni predložili resolucijo, da bi dovolili \$10.000 nagrade tistemu, kteri bi našel otroka in prijel pestunjo, ki ga je odpeljala.

Zgubljeno dete našli.

Marion Clark, dolgo pogrešano in tolikanj iskano dete so vendar našli, in sicer na oddaljeni fermi v severnem delu Rockland countyja države New York. Oče je spoznal deklico kot svojo dete in jo peljal v New York. Dve osobi, moža in ženo, pri kterih so našli deklico, so zaprli, onjeni pestunji pa ni nikakega sledu. Farma, na kteri so našli otroka, je deset milj od železnične in telegrafične postaje oddaljena. Pri farmerjevih sta, odkar se je zgubil otrok, časno stanovača možki in ženska z detetom. Ženska je šla te dni na pošto v St. Johns in seboj vzela dete. Poštarica je po podobah in popisih v časopisih takoj spoznala, da je to dete ukraden Marion Clark in svojo sumnjo uaznanila policiji.

Ko je Arthur Clark dospel z detetom v New York, zbrala se je pred njegovim stanovanjem tolika množica ljudstva, da 50 policajem ni

bilo mogoče napraviti pot za kočijo s Clarkom in njegovimi spremljevalci. Clark je nesel malo Marion v hišo in jo položil v naročje presrečne matere.

Nikdar dovolj.

Newyorški mestni svet je sklenil, da se za svečanost ob prihodu admirala Deweya dovoli \$150.000. V mestnem councilu je bila resolucija že preje sprejeta. Dva aldermana sta hotela, da se dovoli samo \$50.000, češ \$150.000 je velika svota in predmetja bodo morala marsikako popravno utrpeti, ker manjka denarja. Alderman Goodman je govoril za veliko svoto in še ta se mu ni zdela zadosti velika.

Kdo je Coney Island zapalil?

Požarni maršal v Brooklynu je te dni dokončal preiskavo glede uzroka požara na Coney Islandu. Zaslišanih je bilo 30 prič. Dognalo se je, da je ogenj nastal v nekega zasebni hiši, kamor so vlomili tatje, kteri so goreče užgalice vrgli na tla. Drugi požar, kteri je nastal uro kasneje, provzročili so tramp, kteri so med deskami, prenočevali in zanetili ogenj.

Nesreča pri nadpolnični železnici.

Na 3. Ave. med 96. in 97. cesto v New Yorku je te dni padel voz nadpolnične železnice raz odra, da se je skoraj dotikal tlaka. Trije drugi vozovi, s kterimi je bil ta zvezan, so ostali na progi in istega obvarovali, da ni padel popolnoma doli. Vozove so hoteli potisniti na stranski tir, da bi tam ostali. Strojvodja ni pravčasno ustavil ko je vozil nazaj. Zaduji voz je trčil ob pakljač na konec proge, kteri se je odlomil in padel na cesto. Tudi voz je padel doli, ker mu je zmanjkalo proge. Zadnja kolesa so se odločila in tudi padla na cesto. K sreči ni bil nihče na istem kraju, ko se je pripetila nesreča. Kameniti tlak je bil od padle pakljače in koles na male koščke zdrobljen. Voz so pozneje zopet spravili na tir.

Križarka „Brooklyn“ poškodovana.

Ko je zvezna križarka „Brooklyn“ te dni priplula v Newyorško luko in vozila okolu baterije, streljaje pozdrav, in se potem hotela podati h Grautovemu nagrobnem spominiku, zadela je z rivecem ob neko zapreko v vodi. Površna preiskava je pokazala, da je več oklepnihi plošč upognjenih. Oddelak mornarice je zapovedal ladijo spraviti v ladijenico, natančne preiskati in popraviti. „Brooklyn“ je imela povelje odriniti v Newport in se tam zjediniti z Sampsonovim brodom.

KRALJ
FIVE
Superior Stock

Pivo, ktero gasi
žejo. Prodaja se
povsodi v sodce-
kih in steklenicah.

BOSCH BREWING CO.,
LAKE LINDEN, - - MICH.

Entered as second class matter at the New York, N. Y. Post office October 2, 1893

„GLAS NARODA“

Ist slovenskih delavcev v Ameriki.
Izdajatelj in urednik: Published by
F. SAKSER.
109 Greenwich St. New York City.

Na leto velja list za Ameriko \$3.—,
za pol leta \$1.50,
za Evropo za vse leto \$7.—,
„ „ „ pol leta 3.50,
„ „ „ četrt leta 1.75.
V Evropo pošiljamo list skupno
dve številki.

„Glas Naroda“ izhaja vsako sredo
in soboto.

„GLAS NARODA“

(„VOICE OF THE PEOPLE“)

Will be issued every Wednesday
and Saturday.
Subscription yearly \$3.

Advertisements on agreement.

Za oglase do 10 vrstic se plača
30 centov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti
ne natisnejo.

Denar naj se blagovoli poslati po
Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov
prosimo, da se nam tudi prejšnje
bivališče naznani, da hitreje najdemo
naslovnika.

Dopisom in pošiljankam naredite
naslovom:

„Glas Naroda“

109 Greenwich St. New York City.

Pozna pokora.

Hudson, N. Y., 1. junija. Po-
ročno sodišče je danes J. Schmidt
spoznalo krivim umora prve vrste.

John Schmidt je prišel pred 17
let v Ameriko in delal na neke
farmi pri Ghentu. Seznanil se je
z družino Hildebrandt, ktera je na
farmi stanovala in isto tako po-
gosto obiskal, da mu je naposled
Wm. Hildebrandt obiskovanje pre-
povedal. Med zakonsko dvojico je
potem prišlo večkrat do resnega
prepira, dokler ni pred kakimi de-
vetimi leti Hildebrandt izginil. Me-
sec kasneje se je Schmidt poročil
z vdovo in ta je kmalu nato pisala
v Evropo po njenega sina Wm.
Hildebrandta ml. Družina se je
nato preselila v New Jersey, toda
prišla čez dve leti zopet nazaj in
stanovala v Philmontu. Tu je po-
stal Schmidt na svojega pastorka
ljubosumen, in trdil, da njegova
žena sinu skazuje večjo pozornost
nego možu.

14. septembra 1893 je povabil
Schmidt svojega pastorka naj gré
z njim v bližnjo vas. Ljudje so ju
videli korakati po tiri Harlem žele-
znice, na katerem so drugi dan
našli mladega Hildebrandta z raz-
bito lobanjo. Schmidt so zaprli,
toda usel je kostelarnju, kteri ga je
hotel odvesti v okrajno ječo. Pet
let niso potem nič čuli o njem,
dokler se ni meseca junija m. l. zo-
pet prikazal v Ghentu. Zaprli so
ga takoj, in pri zaslišanju je izpo-
vedal, da je v starej hiši zakopano
truplo starejšega Hildebrandta, kte-
rega je žena umorila. In v istini
so našli v kleti zakopano okostje,
toda brez lobanje. Spoznati je bilo,
da je bilo truplo razkosano in po-
tem pokopano. Vključ obdolženja
Schmidtove žene niso zaprli. John
Schmidt je obstal, da je svojemu
tastu z gorjačo razbil lobanjo, trdi
pa, da je to storil v samobranu,
ker ga je oni z nožem napadel.

K smrti obsojen.

Grk John Zigouras, kteri je 18.
februarija umoril svojega rojaka
Serrantos Ferrantos v nekem re-
stavrantu v New Yorku, je bil te
dni k smrti obsojen. Obsodba se
glasi, da mora Zigouras v 10. ju-
lijem pričenšem tednu umreti na
električnem stolu v jetnišnici v
Sing Singu.

Vandalizem.

Že preje prideto razdjanje „In-
dian Head“ roga palisad pri Coy-
tesville blizu Fort Lee so te dni z
dinamitom popolnoma dokončali.
Na istem kraju, kjer se je poprej
dvigala skanata stena „Indian
Head“, je sedaj globoka jama. 500

yardov daleč je kraj, kamor je do-
spel Washington, ko je bila njego-
va armada v New Yorku tepena.
Pri razstrelbi so porabili 10.000
funtov dinamita. Množina raz-
streljenega kamenja je velikanska.
Da so zamogli razstrelbo izvršiti,
zvrtili so 75 čevljev dolg podkop
v skalo. V podkopu so izkopali
dve jami in sicer 25 in 75 čevljev
od vhoda, in iste napolnili z dina-
mitom. V bližini stoječi niso sko-
raj nič čuli samo dim in velikansko
rušenje kamenja je kazalo, da se je
razstrelba izvršila. Pol milje daleč
so razstrelbo hujše občutili. Velike
množine kamenja je padlo v globi-
no in deloma v vodo. Nek očividec
pravi, da ta razstrelba kaže, kaka
razdjanja na ta način napravijo in
le škoda, da se ljudstvo ni popreje
vzdrnilo in nabiralo prostovoljnih
prispevkov za nakup palisad.

Umor v jetnišnici.

V pričo več oseb se je te dni v
državni jetnišnici v Trentonu pri-
petila krvava žaloigra. Po kratkem
prepričanju med John Weissom in Al-
fred Brownom je slednji zgrabil
kuhinjski nož in svojega nasprotni-
ka zabodel v prsa, ranivši desna
pljuča. Tako hitro se je izvršil
strašni umor, da nihče navzočih
vjetnikov ni bil v stanu zabraniti.

Weiss in Brown sta z drugimi
vjetniki vred v jetniški kuhinji in-
pila krompir. Po dovršenem delu
sta oba stopila k uljaku, da si
umijeta roke. Med tem ko se je
Brown umival, sunil ga je Weiss
precej hudo pod rebra, čož naj se
požuri. Z grozno kletvino je planil
Brown proti Weissu, zgrabil na
mizi ležajo kuhinjski nož in istega
porinil nasprotniku v prsa. Smrt-
no ranjenega so odvedli v bolnišni-
nico, kjer so zdravniki izrekli, da je
rana nevarna. Ranjenec je še iz-
povedal ves dogodek kako je bilo
in takoj potem izdihnil zadnji
dihljaj.

Dvakratna smrtna kazen.

Somerset, Pa., 31. maja. S.
Peter Meyers je bil danes spoznan
krivim umora prve vrste. Con-
stabler Nelson Lenhart je hotel 20.
sept. 1893 S. Peter Meyersa radi
umora Mihela Kerneya zapreti.
Meyers je pri tej priliki ustrelil
John Lenharta, constablerjevega
brata, kteri je temu prišel na po-
moč. Toraj je imel Meyers dva
umora na svoji vesti. Ker je bil
Meyers v nedeljo zjutraj radi umora
Kerneya krivim spoznan umora
prve vrste, se bode toraj obsodba
morala glasiti dvakrat na smrt.
Tak slučaj se do sedaj v kriminalni
zgodovini države Pennsylvania še
ni pripetil. Dvakrat ga pa tudi
obesiti ne morejo.

Prepir radi osemurnega zakona.

Spokane, Wash., 1. junija. Iz
Nelsona, B. C., se brzojavlja, da so
se z vpeljavo osemurnega zakona s
znižanjem plače od \$3.50 na \$3.
pričeli prepiri pri rudokopih. De-
lavci s znižanjem plače niso zadov-
oljni in so večinoma delo ustavili.
Radi tega po rudnikih ne morejo
delati.

Poživljenji sin.

Mayville, Mich., 31. maja. Ja-
Grozovit dogodek se je danes tukaj
pripetil. 23letni George Stalker je
ustrelil dvakrat na svojega očeta in
enkrat na svojo mater in potem
tudi sebi poglaval kroglo v glavo.
Stara dva bodeta najbrže ostala pri
življenju, poživljenji sin pa je pol-
ure po izvršenem zločinu umrl.
Bil je ob času zločina pijan in nje-
govi stariši so ga karali, ker se je
z nekim sosedom prepiral. Poredni
sin je že preje večkrat pretil, da
bode svoje stariše ustrelil.

Štrajkajo proti skabi.

East St. Louis, Ill., 31. maja. V
Republic Iron & Steel Works,
preje Tudor Iron Works je šlo 200
mož na štrajk, ker nečejo delati
skupaj z skabi. Tovarno so vsled
tega zaprli. Nobena stranka ni
pri volji odnehati.

Vihar v zatoku.

Chicago, 31. maja. Ob 3. uri
zjutraj je bila pretrgana brzjavna
zveza s kraji v Missouri, Nebraski
in Iowi. Slednje poročilo iz Kansas
City pravi, da je tam razsajala hu-

da nevihta. Boje se, da je nevihta
napravila veliko škodo.

Kansas City, Mo., 31. maja. Silna
nevihta je obiskala mesto ob
2. uri zjutraj. Strela je udarila v
napravo za električno razsvetljavo
in nastala je popolna temota. Tudi
telegrafsko zvezo je nevihta poško-
dovala in pretrgala.

Sodnijska zavijanja.

Helena, Mont., 31. maja. Obravnavo, glede „Habeas Corpus“
povelja za štrajkarja John S. Car-
lesa, in Edwin Edwardsa iz Coeur
d'Alene, ktera bi rade dobile v pest
zverze oblasti, da bi ju zamogle
obsoditi, sodnik Knowles še ni
rešil. Proti temu si je obdržalo
sodišče svoj odlok glede predloga
zveznega okrajnega pravdnika Ro-
gersa, kteri je zahteval, da zvezni
maršal pelje vjetnika nazaj v
Idaho, kjer bi bila ravno tako si-
gurno obsojena, kakor v Washing-
tonu. Sodišče pa radi odloka, ni
nič umneje postalo nego popreje,
kajti ko sta bila zatočenca, radi
neke formalne napake v zatočnem
spisu odpuščenca, takoj so ju zopet
zaprli in sedaj morajo dobiti nov
zatočni spis.

Dotični poštni pregledovalec,
kteri je dal moža v Butte zapreti,
je prisegel, da sta radi oviranja
poštnega prometa pod kriminalno
zatožbo. Proti temu je sodnik
razsodil, da bi bil moral pregledo-
valec naravnost pričeiti, da sta
zločinstvo izvršila.

Za krajši delavni čas.

Baltimore, 1. junija. Ladijni
tesarji in kotlarji od petih tvrdk
so pričeli danes štrajk za skrajšanje
delavnega časa od deset na devet ur
pri starej plači. Ladijni tesarji za-
služijo \$2.50 in \$2.75, kotlarji pa
od \$2.25 do 2.75 na dan.

Rochester, N. Y., 1. junija. Vsi
kleparji v mestu, kakih 300
mož, so šli danes na štrajk, da bi
priborili skrajšanje delavnega časa
od devet na osem ur pri jednakej
plači. Mojstri trdijo, da so za dalj
časa sklenili pogodbe, in da radi
tega pred 1. oktobrom ne morejo
nič dovoliti. Tvrda Howes & Bas-
sett je prevzela veliko dela pri ne-
kem posloju v New Yorku in mi-
sli, da isto radi štrajka ne bode
ovirano. Število delavcev je prišlo
iz Buffalo, ktere so mojstri takoj
vzeli v delo.

Najbrže roparski umor.

Bridgeport, Conn., 31. maja. Na
nekem, na Seeleys Lane stoji-
čemu vozu so našli danes zjutraj
35 let starega moža umirajočega.
Bil je po obrazu soditi najbrže žid
in imel tri rane od krogelj, med
temi dve v prsih, pa tudi lobanjo
je imel razbito. Na njem je ležalo
nekaj obleke in volnena odeja. Mož
je kmalu potem, ko so ga prepeljali
v bolnišnico umrl. Sumijo, da se
je tu izvršil roparski umor, in da
je bila žrtev kak potujoči proda-
jalec.

Drage oklepne plošče.

Washington, 31. maja. Ka-
kor znano, je kongres določil go-
tovo ceno za oklepne plošče, s kte-
rimi bodo vtrdili naše vojne ladje.
Toda pokazalo se je, da izdelovalci
tarih plošč niso pri volji izpustiti
iz rok, ako ni bogatega dobička.
Danes so sprejemali pohudbe za
potrebne plošče na novih ladjah.
Carnegie Co. v Pittsburgu in Beth-
lehem Co. sti poslali pismo z iz-
javom, da za določeno ceno ne mo-
reti dati plošč, pripravljeni pa sti
zahtevanih 24.000 ton izdelati za
isto ceno in istimi pogoji, kakor je
bilo popreje v navadi. Burnstine
Bros. v San Franciscu zahtevajo
\$450 za tono, torej tudi več nego
kongres plačati boče. Ta tvrdka
poleg tega pred letom 1904 ne more
izvršiti nikakega naročila.

Zrakoplovec ponesrečil.

Kansas City, Mo., 31. maja. Howard Twiss, sin bivšega majorja
v Kansas City, Kans., se je večeraj
v Chelsea parku vzdignil s zrako-
plavom v zrak. Ko je bil kakih
500 čevljev visoko, zgubil je zrako-
plav ravnotežje in padel. Dežnik,
kterega se je zrakovalec poslužev-
al, je odpovedal in Twiss je padel
iz visočine na zemljo. K sreči je
padel najprej na drevo in potem
na tla. Zdravniki so izrekli upanje,
ga pri življenju ohraniti.

V kapitalistični družbi.

Boise City, Idaho, 1. junija. Višje
sodišče je danes glede „Habeas
Corpus“ razsodilo, ktere ga so v
prid Coeur d'Alene vjetnikov
spravili pred sodnijo, da bi razso-
dili postavnost delovanja gover-
nerja Steunenberg, kteri je Sho-
shane county radi vstaje postavil
pod vojno pravo. Aplikacija je bila
narejena radi Wm. Boyleja, nekega
komisarja v countyju, kteri je med
zaprtimi. Višje sodišče je ovrglo
spisizodlokom, kteremu ne manjka
odurnih besed in kapitalističnega
mnenja. „Mi smo mnenja“, tako se
namreč glasi odlok, „kadar koli se
zdi potrebno vstaje izdatno zatreti,
da vojaški častnik za potrebno spo-
zna, Habeas Corpus obravnavo
ovreči ali pa prezirati. Bilo bi tudi
sramotno zahtevati, da bi pod taki-
mi okoliščinami uničili delovanje
izvrševalnih uradnikov v sodnijah,
ali da bi iste v izvrševanju ovirali
ali jim nasprotovali. Ako bi nare-
dili sodnijo pribežališčem, kamor
bi se zatekali zločinci pred kaznijo,
bi kmalu prenehale biti paladij
pravice meščanov. Sodnije ne smejo
delati izvrševalnih oblasti zaprek,
marveč isti kolikor le mogoče po-
magati.“

Sploh pa je bilo znano, da je
bila izvrševalna oblast popolno pri-
pravljena, na novo več oseb zapreti,
ako bi sodnija Habeas Corpus do-
volila. Odvetniki se bodo sedaj pri-
ložili na višje sodišče.

Linčarje zaprli.

Dallas, Tex., 1. junija. Raz-
burjenost v Henderson countyju
zaradi linčanja treh Huphrijev v
noči 23. maja je še vedno veliko.
Osem vpljivnih farmerjev in živno-
rejcev iz Aley okolice so zaprli in
odvedli v Athens, ker so bili na
sumu sokrivde hudodelstva. Drža-
va in Henderson county sta skupno
objubila \$5000 nagrade za vjetje
zločincev. S prvim zasliševanjem
bodo prihodnji teden pričeli.

\$5000 nagrade.

Tucson, Ariz., 31. maja. Go-
vernerja teritorijev New Mexico in
Arizona sta objubila \$5000 nagra-
de za vjetje nevarnega roparskega
načelnika „Black Jake“. Ze več-
krat so skušala oborožena krdela
tolavaje vjeti, toda v njihovi na-
ravni trdnjavi jim ni bilo moč
priti do živega. Visoko v gorovju
je roparsko gnezdo in tam počivajo
tolovaji v varnem zavetju. Več
nego dve leti vodi „črni Jakob“
svoje pristaše pri roparskem delu v
zgoraj omenjenih teritorijih. Ro-
parska tolpa pleni pristave in na-
selbine, ropa železnične vlake in
kdor se ustavlja ga ustrelje.

„Black Jakovo“ prave ime je Ja-
cob Emmons. Preje je bil vojak
v Fort Whipple, Ariz., bil potem
„cowboy“ in naposled postal ropar.
Kakor pravijo, prišel je iz Vine-
land, N. J., v te kraje in ima naj-
manj tucat umorov na svojej vesti.

V megli ladija razbila.

St. Johns, N. F., 1. junija. Dauski
parnik „Orion“, kteri je z
raznim blagom naložen, vozil iz
New Yorka v Kopenhagen, je da-
nes zjutraj deset milj od Cape Race
v gostej megli obtičal na skali.
Parnik je vozil s polno hitrostjo,
ko je zadel na skalo, skoraj ves
prednji del ladje se je razbil in
kotli in stroji pokvarili. Moštvo je
bilo v velikej nevarnosti, da jih
ne bi treščil vihar ob skal-
skalnato obrežje. Ko se je popo-
ludne morje nekoliko pomirilo,
skušali so mornarji, veslaje v čolnu,
najti varnega zavetja na obrežju,
kar veled goste megle ni bilo lahko.
Po dolgotrajnem naporu našli so
nekaj ribičev na obrežju, kteri so z
svetom in dejanjem pomagali po-
nesrečenim mornarjem. Obrežne la-
dije skušajo rešiti od tovara kar se
le da, parnik pa je najbrže popol-
noma zgubljen. Vse moštvo se je
rešilo, večji del tovara pa se bode
pokvaril ali popolnoma uničil.

Evropskeje in druge vesti.

Haa g, 1. junija. Mirovna kon-
ferenca je danes z 18 proti 3 gla-
sovi sprejela resolucijo proti vpora-
bi „Dum Dum“ krogelj. Avstrija
in Italija sti z Veliko Britanijo
vred glasovali proti sprejetju reso-
lucije. Ista je nasprotna vporabi

razstr. lilnih tvarin v zrakoplavih
in proti vporabi razstrljivih kro-
gelj. O glavnih stvareh se niso
mogli zjediniti in vedno bolj se
vsiljuje prepričanje, da bode mi-
rovnna konferenca v glavnih zade-
vah napravila „fiasko“.

Budapešta, 1. junija. Med
profesorjem Oberschallom in Po-
tuckyem se je večeraj vršil dvoboj,
zadnje imenovani je dobil kroglo v
glavo. Povod dvoboja je bila šaljiva
opazka profesorja.

Listek.

Deževnik.

(Povest iz italijanskih gor.)
(Konec.)

Med tem je polagoma prejenalo
deževati, huda ura se je prevlekla
in lahko so nastopili pot domu.
Ali to je bilo zelo težavno. Povsodi
so stale velike kaluže, tu in tam je
stezo odrgala dročča voda, ali pa
je nanesla na njo kamenje, peska
in zemlje. Posebno je bilo za ženske
težavno priti naprej in marsikaka
je klicala na pomoč, tako smo mo-
rali možki jim vedno biti v pomoč.
Gaetano je seveda sprejemal Anto-
nio in se poleg nje zelo močito in
uljudno ponašal, celo največji ne-
prijetelj bi moral reči, da ta je pri-
praven za nje in nihče drugi.

Seveda je od sedaj naprej veljalo
kot gotova stvar, da je Antonio z
Gaetano zaročen. Ako je kdo pri-
njem, ali nje od daleč nato cikal,
ni nihče nju temu ugovarjal, in ko
je drugi teden ona šla na sejm v
Terracina, mu je prinesla lep nož,
na rezalu pa bilo z lepimi črkami
urezano njeno ime. To seveda še ni
bilo javno naznanilo zaročitve.
Opustila sta še to.

Zakaj? Gaetana je bila uprav iz
predobre hiše, zato se ni mogla kar
tako izročiti Antoniu. „Kaj pa je
prav za prav ta Antonio?“ so še pe-
tali zlobni jeziki na ušesa starišem
Gaetane. „Ubogi čevljarski pomoč-
nik, kteri ni niti pri svojej obrti
ostal, kteri bi rad igral vlogo viso-
kega gospoda in že leta preži kako
bi ujel kako bogato ženo. Gaetana
naj si nikari ne domišlja, da jo iz
ljubezni vzame. Ona se je pustila
premotiti po njegovej uljudnosti
in njegovem igranju na piščal; on
naj le ostane piščalec kar prav do-
bro razume, prihodnjič ga bomo
zopet vedeli h kakaj prošnji procesiji
za dež, ker zna tako izvrstno dež
izvabiti!“

Kakor vedno in povsodi, tako so
tudi v tem slučaju Antonia zasme-
hovali. Stariši so zadevo omenili
hčeri in bila je nekoliko prizadeta.
Ako je res, da jo samo zaradi de-
narjev vzame?

Stara dekla Rozina, ktero še od
preje poznam, mi je vse povedala,
kaj je morala sirota v tem času
prestati.

Zopet se je nekaj pridrževala in
nekoč tudi odpotovala za nekaj
tednov v Rim, kjer je imela staro
teto. Antonio se je med tem glav-
beli, kako je to zadržanje zakrivil.
Seveda je bilo to vse v širnem
krogu opaziti; škodoželjnost je bila
videti na mnogih obrazih.

„Prav izvrsten deževnik“, so ga
zasmehovali, „ali mnogo več nego
vodo, ne donša njegova umetnost
kakor je videti!“

Priimek se ga je poprijel trdno;
kmalu ga povsem mestu niso dru-
gače imenovali nego „deževnik“,
seveda ako ni bil pričujoč. Seveda
je to zvedel, saj se vedno nahajajo
dobri prijatelji, kteri komu vse na
nos nanesejo.

Tako je minolo nekaj tednov in
že v obče bili mnenja, da je z Ga-
etano in Antonio vse pri kraju, da
njemu ni drugega ostalo, nego sko-
minuati po lepem življenju.

Toda hkrati se je to obrnilo.
Zopet je bila Marijina svedanost.
Ob tej priliki so vedno velike za-
bave, umetlaji ognji prizigajo in
ples v pozno noč. Tudi jaz sem se
podal na plesišče in opazim, da se
je Antonio blizu Gaetane postavil
na prežo. Gotovo je je že pozdravil
in se potem uljudno malo umaknul.

Lepša je bila, nego kdaj popreje;
večkrat se je smejala, ako so se jej
približali bogati, mladi gospodje
in se jej dobrikali; potem so se pa
njena očesa zopet zablesketala proti

Antoniu, kteri je bil v svojih mislih
vse drugam zatopljen, nego v ropot.
„Ljubezen še dolgo ni ugaasnila“,
sem si mislil. „Kakšen konec bode
to pač imelo?“

Sedaj se je drenal Pietro Osta
skozi množico, tudi jeden iz bogate
družine, zelo ošaben deček, kteri je
zaradi svoje predrznosti že večkrat
prouzročil prepir in pretep. Sel je
naravnost proti Gaetani in lju-
ni na vse strani pehal. Umikali so se
mu, ko je do Antonia dospel, je ta
stal kakor priraščen.

„Kaka neotesanost je to?“ je za-
rohnal Pietro.

Antonio ga je z srditimi očesi od
strani pogledal. „Tukaj ima vendar
vsakdo jednako pravo kje naj stoji“,
je odgovoril.

„Hm“, je Pietro zaničljivo rekel,
„kaj boš ti deževnik —“

Ni še besedo popolnoma izrekel,
ko je že Antonio z desnico posegel
po svojem nožu. Rezalo se je zablisk-
skalo, ljudje so zakrčitali vsled stra-
hu in že se je Pietro nazaj opotekal
z rokami bijoč po zraku. Več moč
je priskočilo, da so ga prijeli in ni
padel na tla.

Imel je široko rano ob strani, iz
ktere je kri hudo tekla. Videli so,
da je smrtno ranjen; ni bilo več
pomoči zanj. Nekaj minut pozneje
je umrl.

Ko je množica to zvedela, obrnila
se je razsrdjena proti Antoniu,
kteri je še vedno v rokah držal kr-
vavi nož in zrl proti umirajočemu.
Toda predno je kdo proti njemu
roko vzdignil, je Gaetana njemu
prihitela.

„Da se ga nikdo ne predrzne do-
takniti!“ je zaupila. „Vsi ste krivi
da je tako daleč prišlo. Z Vašim
opravljanjem in obrekovanjem ste
naju hoteli ločiti, in zato je moral
ta postati žrtev. Molite za njega.
Za mene pa ni več odlašanja. Mi-
dva sva od sedaj naprej zvezana!“

Pri teh besedah je objela Anto-
nia in ga poljubila, solze pa so jej
zalele obraz.

Tako se je zadeva vršila. Ko sem
bil jaz takrat pred tridesetimi leti
v takem položaju, sem pustil nož
raje v žepu, da ni bilo prelivanja
krvi, ali od one ure sem tudi vse
zngural.

Vendar moram to dogubo do-
končati. Antonia so karabinieri
(orožniki) prijeli, pred poročnim
sodiščem je bil obsojen na štiri leta
ječe. Te je tudi v ječi Elba prista-
l. Ali Gaetana mu je ostala zvesta.
Ni se dosti javno prikazala v starih
letih. Ponosno ga je domu peljala,
ko je kazen prestal. Kako srečna je
sedaj, to ste sami videli raz njeni
obraz.“

Močlal je nekaj trenutkov.
„Da, da“, končal je vedno ginjen,
med tem pa previdno spravljal v
omarico nož, „tako odloči nož pri-
nas ne le v pretepu, v sovraštvu in
jezi, temveč tudi v ljubezni. Mogo-
če pri Vas Slovanih ni to po okusu,
ker kakor mi je znano, ste bolj ob-
čutljivi, ali to je prav narodno ita-
lijansko.“

Drobnosti.

Umrli je 15. maja v Ljubljani
vpokojeni deželni šolski nadzornik
Jak. Smolej v 75. letu svoje starosti.
Od leta 1866. do l. 1884. je bil
ravnatelj ljubljanskega gimnazija.
Tega leta je postal deželni šolski
nadzornik ter stopil l. 1890. v po-
koj. Obiskovalcem ljubljanskega
gimnazija izza let 1866. do 1884. je
pokojni Smolej gotovo v dobrem
spominu, ker dasi strog in točen,
je bil pokojnik prav blaga duša.
Izvrsten šolnik je umel povzdigniti
ugled ljubljanskega gimnazija, da
je pod njim na obče zaslovel. Pokoj
njegovi duši!

Umrli je gosp. Ivan Dominik,
okrožni zdravnik v Železnikih. Po-
kojnik je bil zaveden narodnjak ter
je bil svoj čas vrl član pevskega
zboru ljubljanske čitalnice. Zapu-
stil je vdovo in omoženo hčer. Naj
v miru počiva.

Kaznjenec utekel. V Ko-
čevju zaprti cigani Bogoljub Kreba,
ki je sumen, da je vlomil in ki se
je z vso silo branil orožnikov, je ute-
kel iz ječe, ko se je čistila. Kreba

Jugoslovanska Katoliška Jednota.

URADNIKI:

Predsednik: JOŽEFAČIČ, Box 266;
Podpredsednik: GEORGE KOTCE;
I. tajnik: IVAN GOVŽE, Box 105;
II. „: ŠTEFAN BANOVIC;
Blagaj.: MATIJA AGNIČ, Box 266.

PREGLEDOVALCI KNJIG:

JOHN HABJAN;
JOHN PREŠERN, Box 286;
JOŠIP MANTEL;
vsi stanujoči v ELY, St. Louis Co. Minn.

Glasilo: „GLAS NARODA“

je rojen na Hrvaškem, v Zlatarju, ter je bržčas bežal preko meje v rojstveni kraj.

Poskušam samomor. Blagajničarka M. S. v hotelu pri Matliu v Ljubljani je 10. maja popoldne v svoji spalni sobi poskušala z revolverjem ustreliti. Ravnila pa je tako nerodno, da se je zadela me sto v sence v levo roko in se ranila. Vzrok je „ne srečna“ ljubezen.

V gnojnico padel je 10. maja popoldne 6 let stari šolski učenec Milan Urbančič, si vrtnarja Josipa Urbančiča na Poljanski cesti št. 63. Deček moral je le po svoji neoprevidnosti pasti v jamo, kajti on je dobro vedel, kje se nahaja jama in kako je globoka. Najbrže je hotel kaj izjame potegniti in mu je pri tem izpodrsnilo. Stariši so ga pogrešili, ko ga ni bilo k večerji. Iskali so ga povsod, kamorkoli je zahajal. Končno ga je oče našel v gnojni jami in ga potegnil mrtvega iz gnojnice.

Požar. V torek 9. maja okoli 11. uri po noči se uvel valčni mlin g. Viljema Brunshmidov v Radečah in popolnoma pogorel. Vnelo se je najbrže pri teči. Škoda znaša okoli 10.000 gld., mlin je zavarovan pri zavarovalni družbi „Donau na Dunaji za veliko manjšo svoto. Prihitelo je mnogo ljudstva takoj na pomoč; tudi tamošnje prostovoljno gasilno društvo je v 10 minutah z brzgalno na pogorišče došlo in z neumorno delavnostjo zelo omajalo požar; kajti držali so se mline s slamo napolnjeni hlevi in skladišče petroleja.

Toča. Mej nalivom bliskanjem in grmenjem je padala 12. maja po 4. uri popoldne v Ljubljani toča, ki je napravila gotovo kaj škode. Letošnji maj nam je prinesel že sneg in točo. Kaj še doživimo?

Samomor. Na poti Zidanmost Radeče ustrelil se je 7. maja popoldan neznan potnik z revolverjem v usta ter bil takoj mrtev.

Nezgoda ali poskušam samomor? 11. maja dopoldne se je v Kozarjih ustrelil v glavo Robert Kintzel, stavbeni tehnik pri tvrdki F. Supančič v Ljubljani. Kroglja je obšla v glavi in so ranjena še živega prepeljali v deželno bolnico. Možno ima malo upanja, da bo okrevl.

Kardinal dr. Missia. Kardinalu pritiče častna vojaška straža. Zato smo videli v torek 16. maja popoldne, ko je bilo uradno razglašeno, da nadškof postane kardinal, stari pred nadškofjsko palačo na straži vojaka tukajšnjega pešpolka št. 47. Stal pa je le nekaj ur, ker kardinal dr. Missia je resignoval na častno stražo.

Kardinalu na čast je sviral mestna godba v sredo zvečer ob 9. uri tri komade pred njegovo palačo. Kardinal je stal v spremstvu na balkonu, kjer je poslušal godbo in s priklanjanjem jej izražal svoje odobravanje.

Čestitaj so mu prišli takoj goriški župan dr. Venuti, polkovnik tuk. pešpolka št. 47 H. pl. Leeb, poveljnik na straži šeu major pl. Chaloupka, deželni glavar dr. Pajer, dvorni svetnik vit. Bozizio uradniki, pred vsem pa metropolitanski kapitelj s semeniskimi profesorji ter z vsem duhovniki v mestu; ob tej priliki je imel daljši govor prošt Jordan,

za kateri se je kardinal dr. Missia primerno zahvalil s prošnjo, naj ga podpirajo po družnem geslu „ut sint unum!“

„Mera je polna“. „Edinost“ prijavlja članek, v katerem ostro kritikuje vladno postopanje na Primorskem in navajajoč res gorostasne slučaje vladne solidarnosti z iredento in vladnega nasprotstva proti Slovincem in Hrvatom pravi: „Sedaj je prišla doba odločnih besed in odločnih dejanj. Ako nam skupine večine ne morejo preskrbeti zadoščenja, je to za nas že, sto razlogov, ako nam ga pa nečje dati, je pa tisoč razlogov, da jej obrnemo hrbet. Vemo, da tudi v opoziciji ne bo vseh, ali ne bo jih manje (ker jih ne more biti), nego smo jih imeli s svojim lilapčevanjem. Če — pravimo: če, a ni tako — je res tako, da moramo pasti, pa padimo — kakor morje, da odvrnemo vsaj to sramoto, da bi govorili potomci, da smo sami utaknili glavo v zanjko. Če ne moremo drugega, rešimo vsaj svoje čast! Danes treba že, da naravnost povemo svoje mnenje, kajti molčanje bi bilo zločinstvo na narodu! Slovensko-hrvatskega poslance, ki bi se nadalje vztrajal v večini, ki nam ne more ali neče dati zadoščenja za tako mero krivice, in ki bi dajal svoj glas na dispozicijo vladi, ki je solidarna z našimi nasprotniki, smatrati bi morali za — izdajico!“

Vlak povozil. Mej Porečami in mej Vrbo na Koroškem se je 9. maja pripetila velika nesreča. Pri železniškem prehodu pri To schlingu je čakal voz, ker se je blizal ob 45. uri popoldne dohajajoči tovorni vlak. Ko se je vlak približal, se je konj nakrat splasil, dirjal vlakom nasproti, ki ga je pahnul vstran in ga povozil tako, da so mu kolesa stroja odrzala glavo. Na vozu sedeči, dve ženski in mož, so bili tudi precej ranjeni.

Roparski umor pred 25 leti. Nedavno je bil v dunajskem Novem mestu neki 44letni Ivan Jelinek zaprt, ker je kradel telefonske žice. Ta je pa izpovedal, da je njegov oče leta 1874. na božični večer umoril 74letno Marijo Bauer ter jo oropal. Že pred 25 leti so sumili, da sta oče in sin Jelinek morila Marije Bauer, a ker ni bilo možno dobiti tehtnih dokazov, nista bila obsojena. Sin se umora ni udeležil, marveč se je poslužil nekoga roba Marije Bauer. Za umor je vedela tudi neka M. Schlapschi, ktera je pa že pred leti umrla.

Velikanski požar. Iz Murana poročajo, da je popolnoma zgorela vas Tabland, ki je imela 141 hiš in cerkev.

Samomor iz dolzega časa. V Budimpešti se je nedavno ustrelil 22letni krojaški pomočnik, Auton Stolz, kteri je ostavil svojemu gospodarju sledeče pismo: „Tako strašno dolgočasno je na zemlji, da ne morem dalje časa tega vzdržati, bolje je, da se odvedem s posebnim vlakom na oni svet. Moja poslednja želja je, da se moje mrtvo telo odpelje v moj rojstni kraj, ker ne maram biti pokopan v gnezdu Budimpešti. Ohranite me v dobrem spominu. Vaš Tonček.“

Preteška dama. Te dni se je hotela neka sila debela dama v Parizu peljati s fjakarskim vozom, toda komaj je voznik pogl, se je voz udrl, in dama je kriče in joka joč tekla z vozom, dokler ni neki policaj ustavil konja. Toda dama ni mogla zlestiti iz voza, ampak dvigniti so morali šele voz ter jo rešiti tako iz potrtega „fjakerja“.

Čuden prestolonaslednik. V Kodanj je prišel eleganten in prav fino nastopajoč gospod, ki je imel jedva 40 let in se je nastanil v nekem odnotnem prvem hotelu. V knjigo tujcev se je zapisal Kristjan Jensen iz Afrike. Velužbenec hotela je pravil, da je bil včasih

trgovca z demanti, in da si je s to trgovino prisluzil mnogo denarja, ter da ima sedaj v Afriki veliko posestvo. 19. maja je šel Jensen v kraljevo palačo ter prosil za avdienco. Nekemu dvornemu kavalirju pa je povedal, da je prišel nastopit vlado namestu kralja Kristijana IX. Pred 22 leti — tako je pripovedoval Jensen — sta sklenila s kraljem pogodbo. Ako napravi Jensen iz bakrenih žic oklopne ladje in ako konstruira balon tako, da boče poraben kot trdnjava, ki se spušta iz zraka na zemljo, potem se je zavezal kralj, da se umakne s prestola Jensenu ter mu prepusti vladarstvo. Jensen se je posrečilo oboje, zato je prišel. Seveda so Jensena poslali nemudoma v blaznico.

Smesnice.

Nema razuma. Oče (k učitelju godbe). „Zakaj ste pa prinesli moji hčeri sekirice za četverročno igranje, ali je opica, da bi z vsemi štirimi igrala?“

Naravno. Kmetica (sinu di jaku, kteri iz mesta pride): „No Mihel kaj ti je najljubše?“ — Mihel: „Pivo?“ — Kmetica: „Joj, mene, in kaj piješ na pivo?“ — Mihel: „Žganje!“

Mali izdajalec. (Teta mameu Matičku, kteri jo je obiskal): „No, ljubi moj Matiček, vzemi še malo pogače, saj zamoreš vendar jesti.“ — Matiček: „Ne, nesmem, mati mi je prepovedala.“ — Teta: „Tako, kaj ti je pa rekla mati?“ — Matiček: „Moja mati mi je rekla, da ne smem pri teti toliko pogače snesti, kakor ona pri nas.“

Dobro razložil. A.: „Rad bi vedel zakaj praviš, da je bil kdo „dobre volje“, pa ni bil nič drugega nego pijan?“ — B.: „Glej, ako je kdo pijan, vse okoli njega pleše, ako pa kdo pleše, mora biti dobre volje, z slabo voljo se pač nikomur ne ljubi plesati.“

Humor postopača. Policaj (na tleh ležečemu pijanemu postopaču): „Takoju ustanite!“ — Postopač: „Ne, tega ne storim, ker bi bila vstaja proti policiji!“

V muzeju. Krojač ogleduje oklep starega viteza ter pravi: „Joj, v onem času so bili krojači pač pravi siromaki!“

Slab zgovor. Stric (dijaku, kteri je šel na sprehod s psom): „Čudno! Rekel si mi, da ne greš nikoli v gostilno, in glej kako tvoj pes v vsako gostilno sili in te na pragu čaka!“ — Dijak: „Veste stric, ta hoče le v gostilno pogledati, ako ni prepeljarja, mojega prijatelja notri!“

Tudi prijatelj siromakov. „Ali Vi gospod tudi kaj storite za siromake?“ — „Gotovo! Vedno rad plesam na dobrodušnih plesih, ako sem povabljen!“

Čudna udanost. „Ptujec (obiskujoč ječ): „Ali so Vam Vaši jetniki tudi kedaj udani?“ — Paznik: „Gotovo, večina njih se zopet vrne!“

Med dijaki. I. dijak: „Ali si je tvojemu staremu dobro podkuril?“ — II. dijak: „In kako! 500 goldinarjev je moral potiti.“

Težko ustreči. Kmetica (možu prihajajočemu iz gostilne): „Do smrti bi se jokala, ko te vidim iz gostilne priti!“ — Kmet: „Človek res ne vé kaj bi storil! Danes jutraj me je gospod župnik oštel, ko me je videl iti v gostilno, sedaj pa ti jokaš, ko pridem iz gostilne!“

Pred odhodom v staro domovino kličem vsem znanec in prijateljem:

Z BOGOM!

Joe Žgajnar.
New York, 22. junija, 1899.

Listnica uredništva.

Rojakom odpisujemo sedaj za \$41.00 100 gld. avstr. veljave, pridejati je še 20 centov za poštino ker mora biti denarna pošiljatev registrirana.

„Narodne Besede“ 5. številka izide koncem prihodnjega tedna, tako nam raznaznaja uredništvo. G. F. M. v B. Ome: j i lističe se repenčil, ko smo pisali, da je njegov faktotum in lovilec Slovencev „pobasal“ nam naslove, in smo ga mi odslovili zaradi pijanosti; sedaj je pa sam poskusil vse. Tudi onega lili pa P. smo poznali kot slab denar, in baš ta P. je po Steeltonu hodil in hotel denar narediti iz ubožih Hrvatov, in ta lopov je pisal da imamo „črno dušo“, oni slepar in njegov bivši bos imata pa „kosmato dušo“; nam so rekl, da imamo črno dušo, ker smo svari Hrvate pred odiranjem po slaboznanih pijavkah. No, sedaj je oni „matador“ našel dva nepoštenoviča, ali Nemci pa le vedno pravijo „schöne Seelen finden sich“, ali „Gleiches mit Gleichem gesellt sich gern!“ po slovenski „gliha skup striha.“

Prošnja.

Čenjeni in dobrosrčni rojak! Komaj utesimo in obrišemo jedne solze, že se nam ponuja drugi žalostni prizor. Nečemo, dobri rojaki na široko pisati in omeščavati Vaša itak dobra slovenska srca, evo Vam na kratko dogodbo: Komaj je leto minolo, ko si je naš zdravi rojak Ogrin pripisal iz stare domovine svojo ženo in dvoje malih otrok; došla je žena in deca iz Vrhuške, ali uživala je samo žalostne ure v tej deželi; možje je kmalu po prihodu zbolel, bil dolgo bolan in tudi umrl. Sedaj je ostala žena brez moža, denarjev in prijateljev; ne, prijatelje najde v nas, dobrosrčnih Slovincih; v žalostnem stanu je, podpore potrebna. Usilili se svojega bližnjega, posebn rojaka, ljubi ga kakor samega sebe; akoravno ne tako, vendar malo, za to pa ljubi rojaki, posebno oni Vrhuškega okraja, dajte vsak par centov, Vas nobeden ne boše škodovan, ne boše pogrešal vsakdanjega kruha, ne pive, ne tobaka, siroti, vdovi in decam pa vendar le pomaga. Ne bodite nejevoljni, da vedno „fehtamo“, saj veste kdor z dobrega srca dá, dvakrat dá. Časi so boljši, zasluži se tudi kaj, ali je Vam težko utrpeti borih pet centov, glejte stokrat pet centov je ubogi vdovi velika pomoč! Dosedaj sem imel še vedno srečo, dragi rojaki, ako sem trkal na Vaša srca za pomoč sirot, upam, da tudi sedaj ne trkam zaman. Vdova je: Ivana Orgin v Canonshugu, Pa., darove pa dobri Slovinci blagovolite poslati na uredništvo, gotovo vse priobčimo. V imenu vdove: Fr. Sakser, urednik.

Kje je?

MATH. ARNOLT, doma iz Poljanke doline pri Škofji Loki, lausko leto je bil pri meni. Kdor rojakov vé njegov naslov, naj ga blagovolí naznaniti: Andrej Usher, Elk Park, Mont. (7. ju.)

Kje je?

JOŽEF KOTAR, doma iz Dolnega vrha, pred štirimi leti je bil na Hastings, Pa., pozneje sem pa čul, da je bil v bolnišnici. Njegova žena v stari domovini bi rada kaj onjem zvedela. Ako kdo rojakov kaj o njem vé, naj blagovolí naznaniti: John Koss, Hackett, Pa., Washington Co. (10. ju.)

Hiša

na prodaj v Črnomlju št. 165. Več pové: Jos. Kmetič, O'Brien Camp, Briggs, Arizona, via Vickenburg.

Kje je?

JOŽEF FRANKO, doma iz Jelše, župnija St. Jernej na Dolenjskem, pred osmimi leti je šel v južno Ameriko v Brazilijo, potem nisem o njem nič čul do pred štirimi meseci, pred 4 meseci je bil v Washingtonu pri avstrijskem poslanstvu, a od tedaj nič ne vem o njem. Ako kdo rojakov kaj vé o njem, naj blagovolí to naznaniti njegovemu bratu Frank Franko, Box 124 Blocton, Ala. (k. jl.)

Hura, hura na IZLET,

kterega priredi slovensko podporno društvo „Slovenija“ št. 44, C. S. B. P. J., v nedeljo, dne 18. junija t. l. v CASINO GROVE na 96. ulici in Ewing Avenue v South Chicagi, Ill.

Izvrstna zabava se ponuja vsakemu obiskovalcu.

Odhod iz Chicage Centre Avenue in 19. ulice točno ob 10. uri dopoldne.

K obilnej udeležbi vabi ODBOR

Slovenska babica

V CALUMETU, MICHIGAN. Podpisana se priporočam Slovincem v Calumetu, Mich., in okolici, kot skušana babica, ktera ima že večletno skušnjo in mnogo dobrih spričeval; v Ameriko sem prišla pred par meseci in ker nisem tukaj znana, zato se slovenskim ženam tem potem priporočam, obetajot jim najboljše postrežbo in vestno ravnanje. Pokliče se me lahko vsako uro. (8. jl.)

Marija Starašinic, 207 - 8th St., Calumet, Mich.

Podpirajte CARNIOLIA CIGAR FACTORY 1324 2nd Ave. v New Yorku, ktera kljubu povišanju davka in podražanju tobaka ostane pri prejšnji ceni. Ne daje sicer več kuponov v skatijo, a vendar kdor kupi 2000 smodk tobi skatijo smodk z 100 smodkami brezplačno. Prevožne stroške plačam sam. Blago se pošilja proti pošiljavi gotovega denarja na: F. A. DUSCHEK 1323 2nd Ave., ali „GLAS NARODA“ v New York.

Gozdovnik,

Povest iz ameriškega življenja. Dva zvezka za 50 centov poštne proste. Samo da jih ne boše potreba vračati v Evropo. Povest je zanimiva in kratkočasna; oba zvezka obsezata 348 strani v osmerki.

KNJIGE,

ktere imamo v naši zalogi in jih odpisujemo poštine prosto, ako se nam znesek naprej pošlje:

Druge slov. knjige: Veliki katekizem 16 ct. Sveta Notburga 18 ct. Ave Marija (slike) 10 ct. Božja pot na blejskem jezeru 10 ct. Sveta Genevieve, nova 16 ct. Veliki abecednik 25 ct. Mali abecednik 12 ct. Bleiweis Slovenska kuharica \$1.80. Za Boga in domovino 30 ct. Zbrani spisi Pagliaruzzi I, II. in III. zvezek po 30 ct. Naš cesar Franc Jožef I. 25 ct. Zlati jubilej ces. Franc Josipa 30 ct. Andrej Hofer, nova izdaja 20 ct. stara „ 15 ct. Marjetica 50 ct. Gozdovnik, nova knjiga (1. in 2. del) vsak 60 ct. Andrej Hofer 20 ct. Majer: Pravljice 20 ct. Stiri povesti za mladino 20 ct. Naš dom I. in II. zvezek vsak 20 ct. Hedvika, banditova nevesta 20 ct. Funtek zbrane pesmi 30 ct. Hubad pripovedke I, II, in III. zvezek po 20 ct. Saljivi Jaka 20 ct. Sanjske knjige (velike) 35 ct. Hitri računar 40 ct. Angleško-slovenska slovnica (Jeram) \$1.

Mesna hranilnica v Novem Mestu

obrestuje vloge od prvega prihodnjega meseca, po 4%

ter sama plačuje rentni davek.

Dolenjem se pri tej hranilnici ponuja lepa prilika shedenja. Vsakdo dobi hranilno knjižico.

Denarje lahko vsakdo pošlje po kakaj banki; g. FRANK SAKSER & CO. („Glas Naroda“) posreduje tudi za Slovence.

Kje je?

JANEZ SEVNIK, pred petimi leti je bil nekje v Illinoisu. Njegov naslov bi rad zvedel: Bartol Yerala, Jardine, Mont.

FR. SAKSER & CO., 109 GREENWICH ST., NEW YORK pošilja denarje v staro domovino Slovincem in Hrvatom, za 100 gold. avstr. veljave treba dati \$41.00. Slovincem smo že odpasli blizo 3 milijone gold. Pisete lahko slovensko, ali kakor drago, pošte, fare in vasi so nam dobro znane in se nemore nič zgubiti, svoji k svojim!

NAZNANILO.

Rojakom naznanjam, da imam veliko zalogo povestnih, poučnih in saljivih

KNJIG,

krasno vezanih molitvenikov razne velikosti. Moj cenik knjig pošljem vsakomu brezplačno kdor mi zanj piše. Dalje pošiljam tudi skrijuje za čas ko duhoven obišče bolnika z sv. zakramenti za umirajoče, to je vse pripravno, 2 svečnika, sveči, sv. razpelo itd., to je vse v lepo z barzunom prevlečenj skatliji spravljeno, prejšnja cena je bila \$6, a sedaj jo dam za \$4.25, samo da svoje stroške dobim. Knjige pošiljam poštine prosto, ako se mi denar naprej pošlje, za mala naročila se mi lahko pošljejo stempsi. Podobiče za v molitvenike pošiljam brezplačno, samo za 2 centa stempis naj se mi dopušlje. Kdor si 10 povestnih knjig ob enem naroči, dobi eno povrh.

Z spoštovanjem MATH. POGORELC, 920 N. Chicage St., Joliet, Ill.

Podpisani se priporočam vsem Slovincem in Hrvatom v Omahi in okolici, da obiščejo prvi slovenski

SALOON,

1024 South 13. St., Omaha, Neb.

Vedno sem pripravljen vsakomu dobro postreči z dobro pijačo, finim whiskeyem in izvrstnimi smodkami. Tudi imam lepo urejena prenočišča; ako kdo sem pride in ne vé kam, naj se le pri meni oglasi, in zadovoljen boše z vsem. Moj saloon je le tri bloke od postaje (dipe).

JOSEPH PEZDIRTZ, 1024 South 13. St., Omaha, Neb.

Podpisani priporočam vsem Slovincem in Hrvatom v Dollar Bay, Mich., in okolici svoj lepo na novo urejeni

SALOON,

kterega odprem dne 1. januarja 1899. Vedno bodem točil razno IZVRSTNO PIVO; fino DOMA NAPRAVLJENO VINO; dober WHISKEY in druge LIKERE, ter prodajal dobre SMODKE.

Z spoštovanjem John Barich, DOLAR BAY, MICH.

Francoska parobrodna družba Compagnie Générale Transatlantique.

Direktna črta do HAVRE - PARIS ŠVICHO - INNSBRUK (Avstria).

Parniki odpeljujejo vsako soboto ob 10. uri dopoldne iz pristanišča št. 42 North River, ob Morton Street: La Gascogne „ 5. junija. La Champagne „ 10. „ La Touraine „ 17. „ La Bretagne „ 24. „ La Gascogne „ 1. julija. La Normandie „ 8. „ La Champagne „ 15. „ La Bretagne „ 22. „ Prvi razred kajite do Havre velja \$65 in višje. Glavna agencija za Zjed. države in Canada: 3 BOWLING GREEN NEW YORK.

Vsem rojakom priporočam moj
SALOON
1335 MAIN STR., LA SALLE, ILL.,
v katerem bomo točil RAZNO IZ-
VRSTNO SVEŽE PIVO, FINO
DOMA NAPRAVLJENO VINO in
DOBRE SMODKE. Za zabavo je
na razpolaganje rojakom tudi
kegljišče.

S pozdravom in odličnim spo-
štovanjem

ANTON ZORČIČ,
1335 Main Str., La Salle, Ill.

KDOR

SLOVENCEV POTUJE

bodisi

v staro domovino ali obratno

naj se zanealivo obrne na

izključno edino slovensko podjetje

FR. SAKSER,

109 GREENWICH ST., NEW YORK

v vseh zadevah mi izvrstno po-
strežemo in vsakega, da se mu ne
prigodi kaka nevarnost.

KDOR SLOVENCEV

POŠILJA NOVCE DOMU

naj se izvestno na nas obrne. Sto-
tisice pošljemo vsako leto na Slo-
vensko in vse je bilo dosedaj še v
redu. Dosedaj smo že skoraj

tretji milijon gold. avstr. velj.

odposlali. Posredujemo vsem za

hranilne vloge v sloven-
ske hranilnice, vsako dobi
hranilnične knjižice v roke. Pri nas

je kurz najcenejši kader mi da-
mo za \$40.70 za 100 gld., zahtevajo

vsil drugi najmanj \$41 ali \$41.50,

zakaj bi vaše novce proč metali?

Denarji so doma na Kranjskem v

14 dnevih, ko jih drugi po mesece

zadržujejo.

Pazite na številko 109 Greenwich

Street, kamor Vas drugam speljejo.

Vas slepijo, mi stajujemo v isti

hiši v prvem nadstropju in do nas

lahko pride vsakdo ob vsakem času.

HOTEL

Warenberger

J. STREIFF & CO., lastnika

130 Greenwich Street, New York

(v bližini tiskarne „Glas Naroda“).

V našem hotelu ostanejo navadno Slovenci dohajajoči iz

Avstrije.

Dobra postrežba po nizki ceni.

Prodajamo

parobrodne in železniške listke

po najnižjih cenah.

KNAUTH, NACHOD & KUEHNE

No. 11 William Street.

Prodaja in pošilja na vse dele sveta denarne nakaznice, menjice,

in dolžna pisma.

Izposljuje in izterjuje zapuščine in dolgeve.

John Golob,

izdelovalec

umetnih orgelj

se priporoča za izdelovanje in

popravo KRANJSKIH HAR-

MONIK. Cena najcenejšim \$350,

nam od \$25 naprej in treba dati

\$5 „are“. Boljše vrste od \$45 do

\$100. Pri naročilih od \$50 do

\$100 je treba dati polovico na

račun. Glasovi so iz jekla, trpež-

ni za vse življenje. Delo garanti-

rano in prva poprava brezplačno.

John Golob,

203 Bridge Street, JOLIET, Ill.

Sprichevala:

Matija Bezak imam že štiri leta harmo-

ničke na 4 glasove in sem zelo zadovoljen

z njimi, ter so že sedaj dobre; igram zelo

veliko na nje. Rojaki, nebojte se, da bi

bili prevarani: harmonike so lahke za igranje,

lepo izdelane in dovolj po ceni. To

potrdim.

Marko Težak imam harmonike že pet let

od g. Goloba na 4 glasove; veljajo me 75

dolarjev, ali ne dam jih sedaj za one, k-

tere so narejene v starem kraju in veljajo

150 gold., rabim jih pa že pet let.

M. Teschak.

Podpisani imam harmonike od g. J. Goloba že šest let, za nje sem dal \$40 in so še sedaj

boljše kakor one iz stare dežele, ktere stanejo najvišje ceno, rabim jih pa ob vsaki priliki.

Martin Trlep, Joliet, Ill.

Podpisani Michael Klobučar potrjujem, da so harmonike izdelane od g. J. Goloba

izvrstno delo, jaz že na nje igram 4 leta, dal sem za nje \$25 in še sedaj jih ne dam zaradi

njih glasu za \$30.

Mat. Frankovič potrjujem, da dela, ktere izdeluje g. J. Golob so fina; jaz sem kupil

od njega harmoniko pred 4 leti in dal za nje \$45 in še danes imajo lepši glas kakor najboljše

iz stare dežele; dosedaj še niso potrebovale poprave.

Math. Frankovič, Calumet, Mich.

Silvester Strametz, ravnatelj mestne godbe (Citizen Consolidated Band) potrjujem, da

harmonike izdelane po John Golobu imajo čiste, pravilne glasove in se zamorejo uporabiti

pri vsaki godbi na fice, trobente ali piščali.

G. Stramec.

Vsem Slovincem v Allegheny, Pittsburgu in okolici se

toplo priporoča

STROGO SOLIDNA

BANKA

CHAS. R. WEITERSHAUSEN,

212 Ohio Street, Allegheny, Pa.

Ta banka ZAVARUJE PROTI ŠKODAM po POŽARU ceno

in je solidna v izplačanju škode; ima svojega NOTARY PU-

BLIC, kteri napravlja: pooblastila, kupne pogodbe, preskrbu-

je dedščine in vse v ta posel spadajoče zadeve. Pošilja DE-

NARJE v staro domovino ceno in hitro. Prodaja PREVOŽ-

NJE LISTKE za vse parobrodne črte.

GOVORI IN PIŠE SLOVENSKI.

IGN. TANCIG,

slovenski fotograf,

v Calumetu, Mich.

se uljudno priporoča vsem Slovincem in bratom Hrvatom za

izdelovanje VSAKOVRSNIH SLIK, za male in velike; za

svoje delo jamčim, da zadovoljim vsakoga. Izdelujem tudi

raznovrstne IGLE ali broches za ženske, ravno tako IGLE za

moške vse z slikami, kar je zelo pripravno darila ob raz-

nih prilikah.

Tudi priporočam slavnemu občinstvu v Calumetu in oko-

lici svojo bogato zalogo OKVIRJEV (Frames) za slike od 25

centov naprej.

Ponarejam slike iz stare domovine, pošljite mi sliko Vašo,

ali Vaših ljubih doma, in vse skupaj denem na eno sliko,

ravno tako kakor bi bili obrednem slikani.

Z spoštovanjem udani

IGNATIUS TANCIG,

CALUMET, MICHIGAN.

G. MARTINI

na 5. cesti v Red Jacketu, Mich.,

je odprl

VELIKO TRGOVINO

in prodaja na DEBELO (wholesale) raznovrstna CALIFORNIŠKA in

druga VINA, ZGANJE in LIKERJE raznih vrst, SMODKE in pipe.

Slovenske trgovce vabi, da pri njem kupujejo NAJBOLJŠE BLAGO

po NAJNIZJI CENI.

SALOON

400 Elm Str., Leadville, Colo.

Vedno točim fino, sveže PIVO,

dobra VINA, izvrstni WHISKEY,

ter prodajam fine SMODKE. Pri

meni se Slovenci in Hrvati shaja-

jo in dobi vsako družino med nji-

mi. Za obilen obisk se priporočam

z veleštovanjem

IGNAC MIKLICH.

SALOON

400 Elm Str., Leadville, Colo.

Vedno točim fino, sveže PIVO,

dobra VINA, izvrstni WHISKEY,

ter prodajam fine SMODKE. Pri

meni se Slovenci in Hrvati shaja-

jo in dobi vsako družino med nji-

mi. Za obilen obisk se priporočam

z veleštovanjem

IGNAC MIKLICH.

SALOON

400 Elm Str., Leadville, Colo.

Vedno točim fino, sveže PIVO,

dobra VINA, izvrstni WHISKEY,

ter prodajam fine SMODKE. Pri

meni se Slovenci in Hrvati shaja-

jo in dobi vsako družino med nji-

mi. Za obilen obisk se priporočam

z veleštovanjem

IGNAC MIKLICH.

SALOON

400 Elm Str., Leadville, Colo.

Vedno točim fino, sveže PIVO,

dobra VINA, izvrstni WHISKEY,

ter prodajam fine SMODKE. Pri

meni se Slovenci in Hrvati shaja-

jo in dobi vsako družino med nji-

mi. Za obilen obisk se priporočam

z veleštovanjem

IGNAC MIKLICH.

SALOON

400 Elm Str., Leadville, Colo.

Vedno točim fino, sveže PIVO,

dobra VINA, izvrstni WHISKEY,

ter prodajam fine SMODKE. Pri

meni se Slovenci in Hrvati shaja-

jo in dobi vsako družino med nji-

mi. Za obilen obisk se priporočam

z veleštovanjem

IGNAC MIKLICH.

SALOON

400 Elm Str., Leadville, Colo.

Vedno točim fino, sveže PIVO,

dobra VINA, izvrstni WHISKEY,

ter prodajam fine SMODKE. Pri

meni se Slovenci in Hrvati shaja-

jo in dobi vsako družino med nji-

mi. Za obilen obisk se priporočam

z veleštovanjem

IGNAC MIKLICH.

SALOON

400 Elm Str., Leadville, Colo.

Vedno točim fino, sveže PIVO,

dobra VINA, izvrstni WHISKEY,

ter prodajam fine SMODKE. Pri

meni se Slovenci in Hrvati shaja-

jo in dobi vsako družino med nji-

mi. Za obilen obisk se priporočam

z veleštovanjem

IGNAC MIKLICH.

SALOON

400 Elm Str., Leadville, Colo.

Vedno točim fino, sveže PIVO,

dobra VINA, izvrstni WHISKEY,

ter prodajam fine SMODKE. Pri

meni se Slovenci in Hrvati shaja-

jo in dobi vsako družino med nji-

mi. Za obilen obisk se priporočam

z veleštovanjem

IGNAC MIKLICH.

SALOON

400 Elm Str., Leadville, Colo.

Vedno točim fino, sveže PIVO,

dobra VINA, izvrstni WHISKEY,

ter prodajam fine SMODKE. Pri

meni se Slovenci in Hrvati shaja-

jo in dobi vsako družino med nji-

mi. Za obilen obisk se priporočam

z veleštovanjem

IGNAC MIKLICH.

SALOON

400 Elm Str., Leadville, Colo.

Vedno točim fino, sveže PIVO,

dobra VINA, izvrstni WHISKEY,

ter prodajam fine SMODKE. Pri

meni se Slovenci in Hrvati shaja-

jo in dobi vsako družino med nji-

mi. Za obilen obisk se priporočam

z veleštovanjem

IGNAC MIKLICH.

SALOON

400 Elm Str., Leadville, Colo.

Vedno točim fino, sveže PIVO,

dobra VINA, izvrstni WHISKEY,

ter prodajam fine SMODKE. Pri

meni se Slovenci in Hrvati shaja-

jo in dobi vsako družino med nji-

mi. Za obilen obisk se priporočam

z veleštovanjem

IGNAC MIKLICH.

SALOON

400 Elm Str., Leadville, Colo.

Vedno točim fino, sveže PIVO,

dobra VINA, izvrstni WHISKEY,

ter prodajam fine SMODKE. Pri

meni se Slovenci in Hrvati shaja-

jo in dobi vsako družino med nji-

mi. Za obilen obisk se priporočam

z veleštovanjem

IGNAC MIKLICH.

SALOON

400 Elm Str., Leadville, Colo.

Vedno točim fino, sveže PIVO,

dobra VINA, izvrst